

© MARCEL BEKKEN

Wat kunnen we leren van de individuele identificatie van varkens?

In april 2017 ging het demonstratieproject 'Met elektronische identificatie naar individuele dieropvolging in de varkenshouderij' van start. De doelstelling van dit project is de mogelijkheden van individuele dieropvolging op praktijkbedrijven te demonstreren. In dit artikel tonen we de resultaten die op praktijkbedrijven konden worden behaald.

Sander Palmans, PVL

Individuele dieropvolging biedt de mogelijkheid om de moeder- en vaderdieren te beoordelen op basis van de prestaties van hun nakomelingen. Dit kan bijkomende kansen genereren in de selectie van zeugen en beren. Daarom werden op zes verschillende praktijkbedrijven de nakomelingen

bij geboorte gekoppeld aan hun moeder- en/of vader. Op basis van hun geboortedatum, slachtdatum en eindgewicht kon de groei van de varkens worden berekend. Omdat de varkens werden geslacht bij de Belgian Porc Group werd het karkasgewicht gebruikt om de groei te berekenen.

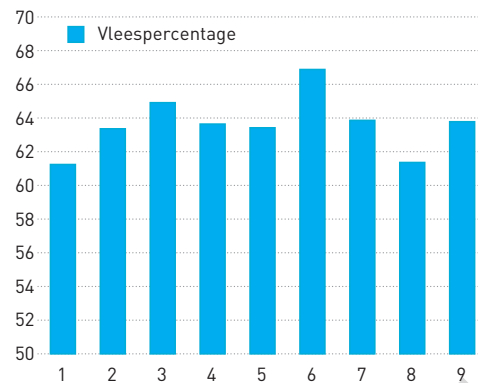
In een eerder artikel (*Boer&Tuinder* 27 van 2 juli) beschreven we de knelpunten van elektronische identificatie. Daaruit bleek dat voornamelijk de identificatie van de karkassen in de slachtlijn nog ondermaats was. Deze problematiek heeft er ook voor gezorgd dat slechts een beperkt aantal gegevens van de praktijkbedrijven effectief kon worden gebruikt om conclusies te trekken. Daarom worden in dit artikel enkel resultaten weergegeven van zeugen waarvan minimaal vijf nakomelingen van geboorte tot slacht konden worden opgevolgd. Dit vraagt enige nuancering van de resultaten, maar geeft toch interessante indicaties om te gebruiken in de praktijk.

Op het eerste bedrijf blijkt dat er een verschil in vleespercentage is van 5 à 6% mager vlees tussen de nakomelingen van de twee uiterste zeugen (figuur 1). Op andere praktijkbedrijven beperkte dat verschil zich tot 2 à 3%, wat aangeeft dat er ook grote verschillen tussen praktijkbedrijven kunnen zijn.

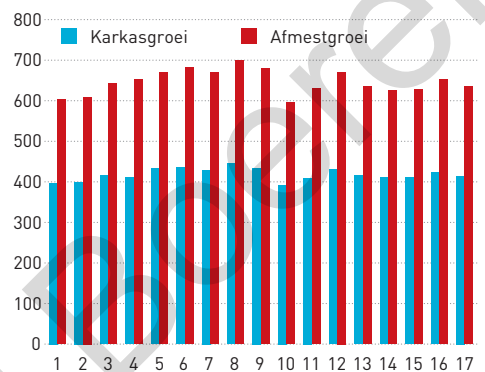
Wat dagelijkse groei betreft, zien we eveneens grote verschillen (figuur 2). Het verschil tussen de snelst en traagst groeiende zeug bedroeg zo'n 50 gram karkasgroei. Omgerekend naar afmestgroei komt dat neer op zo'n 100 gram per dier per dag! Een tweede onderdeel van de resultaten is de impact van de vader op een praktijkbedrijf. In het verleden hebben reeds meerdere onderzoeken het belang van de eindbeer op een praktijkbedrijf aangetoond. Door de varkens individueel op te volgen met elektronische oormerken kon dat ook op een praktijkbedrijf opnieuw bevestigd worden. Op basis van de opgevolgde gegevens van minimaal 20 nakomelingen per eindbeer kon worden vastgesteld dat er verschillen in vleespercentage waren van om en bij 2%. Voor afmestgroei was dat zo'n 100 gram per dag.

Deze resultaten tonen aan dat de impact van genetica op een varkensbedrijf gigantisch is. Voor bijvoorbeeld de eindbeer was dat reeds meermaals aangetoond. Ook de verschillen tussen zeugenlijnen komen in onderzoek regelmatig aan bod. Op basis van de resultaten uit dit project kan bovendien gesteld worden dat er ook binnen een zeugenlijn grote verschillen kunnen optreden en dat niet elke zeug dezelfde nakomelingen ter wereld zet. Deze resultaten bieden kansen om de selectie van zeugen en eindberen uit te breiden op basis van de prestaties van de nakomelingen die ze op het eigen bedrijf hebben neergezet. Deze kansen kunnen enkel gegrepen worden door ook te werken met elektronische identificatie. ■

In een laatste artikel over dit project (in een volgende *Boer & Tuinder*) gaan we nog iets dieper in op de potentiële economische consequenties van die geïntegreerde selectie.

Figuur 1. Impact van de zeug op het vleespercentage op een praktijkbedrijf

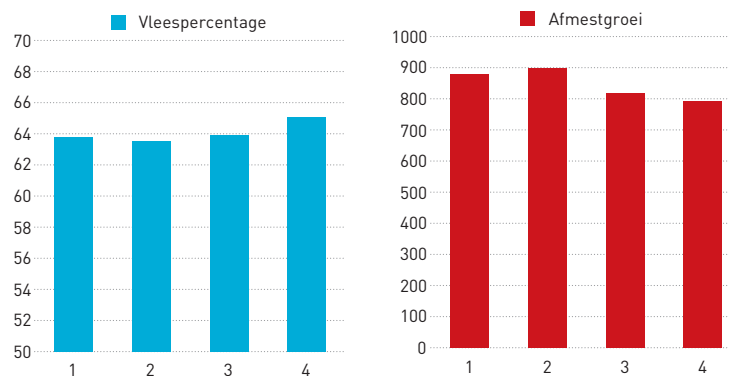
Figuur 2. Impact van de zeug op de karkas- en afmestgroei op een praktijkbedrijf

De impact van genetica op een varkensbedrijf is gigantisch.

Het verschil tussen de snelst en traagst groeiende zeug bedroeg zo'n 50 gram karkasgroei. Omgerekend naar afmestgroei komt dat neer op zo'n 100 gram per dier per dag!

Door de varkens individueel op te volgen met elektronische oormerken kon de impact van de vader ook op een praktijkbedrijf opnieuw bevestigd worden.

Figuur 3: Impact van de eindbeer op het vleespercentage en afmestgroei op een praktijkbedrijf